

**Maranathakerk
Spakenburg-Zuid**

Zondag 11 februari 2024

(08.45 uur/10.30 uur)

Lezen: Deut. 34:1-12

Tekst: Deuteronomium 34:6

Leef in een wereld waarin de dood heerst
vol goede moed het leven tegemoet!

Ds. Gertjan van Harten
(g.v.h@kpnmail.nl)

DE SPOREN VAN DE DOOD WORDEN UITGEWIST

Deuteronomium 34 is het laatste hoofdstuk van de Thora. In de Thora staat beschreven hoe de HEER Israël uitkoos tot zijn volk en hen het land Kanaän beloofde. En nu is het eindelijk zover: het volk staat aan de grens van het beloofde land. Ze hoeven alleen nog maar de Jordaan over te steken. Wij zijn ook op weg naar het beloofde land. Niet naar Kanaän, maar naar Gods nieuwe wereld. Dat moeten wij ons steeds weer realiseren want wij zijn soms zo gericht op het hier en nu dat het ten koste gaat van onze band met God.

Mozes mag niet mee naar Kanaän. Hij sterft in het zicht van de finish. Dat was een straf van de HEER omdat Mozes in de woestijn tegen het volk had gezegd dat hij het volk wel water zou geven. Terwijl de HEER water gaf! Mozes sterft en het volk bleef verweesd achter. En dat kwam door de zonden van het volk. Op weg naar het beloofde land lijkt alles dood te lopen... Dat is vandaag niet anders. We zijn op weg naar Gods nieuwe wereld. En we zijn geroepen daar handen en voeten aan te geven. Maar het breekt ons bij de handen af. Er is ziekte en pijn. Onderlinge verhouding gaan kapot. Ook in de kerk. Alles lijkt dood te lopen.

Mozes sterft en de HEER begraaft zijn lichaam. Waar het begraven ligt weet niemand. Wat is daar de reden van? In **Judas 9** lezen we dat de engel Michaël en de duivel twistten over het lichaam van Mozes. De duivel eiste het lichaam van Mozes op: "Mozes was een moordenaar en verdient straf." Maar God redt ons juist van de straf! Daarvoor had Hij het volk Israël naar Kanaän gebracht. Want daar moest Christus geboren worden. Mozes mag al iets van Hem laten zien. Hij is de middelaar van het oude verbond. Hij stierf in feite in de plaats van de Israëlieten. Net zoals Jezus stierf voor onze zonden. Maar Jezus stond op uit de dood: de dood is verslagen. En daar verwijst Mozes' graf naar. Er zit een belofte in: de dood hoort niet bij Gods toekomst. Alle sporen van de dood worden uitgewist. In Gods nieuwe wereld zijn geen begraafplaatsen.

Voordat Mozes sterft laat de HEER hem het beloofde land zien. En dan sterft Mozes zonder één stap in Kanaän gezet te hebben. Hij zag slechts een glimp van de vervulling van Gods beloften. Dat kunnen wij ook als in alle zorgen en verdriet de vrede van het evangelie ervaren. Maar ook als we dat niet doen, mogen we vol vertrouwen vooruitkijken. Want we zijn niet gered op grond van onze ervaringen maar op grond van Gods belofte dat Christus voor ons gestorven is. Daarom mogen wij vol vertrouwen vooruitkijken: de sporen van de dood worden uitgewist!

Leesrooster komende week:

Maandag: Numeri 20:1-13

Dinsdag: Jozua 24:1-13

Woensdag: Jesaja 53:1-12

Donderdag: 1 Petrus 1:3-12

Vrijdag: Judas 1-25

Zaterdag: Openbaring 21:1-8

Om over na te denken:

- In hoeverre is het in jouw leven terug te zien dat we op weg zijn naar het beloofde land?
- In hoeverre denk jij wel eens na over je eigen sterven?

Vragen voor geloofsgesprek:

- Mozes zag een glimp van de vervulling van Gods belofte. Zie jij daar ook wel eens glimpen van?
- In hoeverre kun jij hoopvol vooruitkijken?

Bij deze preek heb ik ook een Podcast gemaakt. Zoeken op iTunes, Soundcloud of Spotify naar: Preekkast.